

fordret, at Kommunalbestyrelsens Samtykke til dens Foretagelse skal indhentes, men kun, ligesom i Forslag til Lov om Menighedsraad § 14, at Kommunalbestyrelsens Erklæring skal indhentes, jfr. nærværende Lovforslags § 6, ligesom det i § 7 i Henhold til, hvad Indenrigsministeriet har udtalt Ønske om i en fra det over Lovforslaget indhentet Erklæring, er fordret, at Afløsningssummen skal tilvejebringes ved en af Kommunalbestyrelsen foranstaltet *særlig* Ligning.

Hvad i øvrigt § 6 angaar, da giver den, som det vil ses, de fornødne Regler til, at Afløsningssummernes Størrelse kan rette sig efter Menighedsmedlemmernes Antal, hvad man har anset for rigtigere end at følge den af det kirkelige Raad i sin Tid anbefalede Fremgangsmaade, hvorefter Afløsningssummernes Størrelse alene vilde komme til at rette sig efter Skatteindtægternes Størrelse. Antallet af de gejstlige Forretninger i en Menighed er jo væsentlig afhængig af Antallet af Menighedsmedlemmer, saa det synes naturligt ogsaa at lade Afløsningssummerne rette sig herefter, stige og falde med dette. At sætte faste Afløsningssummer uden nogen Mulighed for Stigning vilde ikke blot være uretfærdigt over for de paagældende Embedsmænd, men vilde ogsaa være uheldigt for de paagældende Menigheder selv, idet man derved vilde afskære dem fra at kunne faa de gejstlige Embedskræfter forøgede i Antal, naar noget saadant gjordes nødvendigt. Naar derimod Afløsningssummerne vokse med Menigheden, vil der stadig være Mulighed for at oprette nye Embeder, foretage Sognedelinger osv., naar saadant gøres behov. Fremgangsmaaden ved Udregningen af Kyotienterne til den fremtidige Beregning af Afløsningssummerne vil formentlig ikke volde nogen Vanskelighed, og er den først en Gang udregnet, vil den fremtidige Beregning ved hver Folketælling falde let.

Med Hensyn til § 7 skal Opmærksomheden henledes paa den i Slutningen af Paragraffens 1ste Stykke indeholdte Bestemmelse angaaende Afløsningen af de til en Garnisonsmenighed hørende Militæres Forpligtelse til at yde Offer og Accidenser. For Højtidsoffers Vedkommende er Forholdet det, at dette faktisk allerede er afløst, idet der for de til en Garnisonsmenighed hørende Officerers og ligestilledes Vedkommende af vedkom-

mende Ministerium er fastsat visse Beløb, med hvilke dette Offer skal erlægges og indeholdes i paagældendes Gage, medens for de militære Underklassers Vedkommende Ofret udredes af Statskassen. Denne Ordning af de Militæres Offerpligt er ikke bleven berørt af de Overenskomster om Højtidsoffers Afløsning, der hidtil ere blevene approberede, men det er i hvert Tilfælde forbeholdt, at de Militæres Offervederlag skulde erlægges som hidtil. Dette er ogsaa Tanken med det i Paragraffen indeholdte Forslag om, at Militære skulde holdes uden for Ligningen af Offervederlagene, og man har yderligere foreslaaet, at det samme skal gælde Vederlaget for Accidensofret, saaledes at ogsaa dette i de Menigheder, hvor Afløsning af det finder Sted, skal erlægges efter tilsvarende, ved Forhandlinger mellem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og vedkommende militære Ministerium fastsatte Regler. Dette vil være den baade for de vedkommende Kommunalbestyrelser, ved hvis Foranstaltning Ligningen skal foretages, og for gejstlige Embedsmænd og Kirkebetjente ved de militære Menigheder bekvemteste Maade at ordne Sagen paa.

I Henhold til Paragraffens 2det Stykke skal Afløsningen ogsaa omfatte Sognebaandsløserne, saaledes at de Præster, der modtage saadanne, kun blive berettigede til i Offer og Accidenser fra dem at oppebære, hvad der i deres Sognemenighed paalignes dem. En lignende almindelig Regel kan formentlig ikke gives for kirkebetjentenes Vedkommende, idet Sognebaandsløserne ville være mere frit stillede med Hensyn til, hvilke Kirkebetjente de ville benytte. Naar det i Paragraffen siges, at det tilkommer Ministeriet at træffe Bestemmelse for hvert enkelt Tilfælde om, hvilken Kirkebetjent Afløsningsvederlaget tilkommer, er Tanken hermed ikke den, at ethvert enkelt Tilfælde skal forelægges Ministeriet til Afgørelse. Der vil formentlig af Ministeriet med Lethed kunne opstilles almindelige Regler, der skulle følges i de enkelte Tilfælde, som kunne komme til at foreligge, saaledes at kun særlige Tvivlstilfælde blive at indanke for Ministeriet.

Den i § 7, 3die Stykke, indeholdte Regel nødvendiggøres ved Bestemmelsen i Grundlovens § 77 om, at enhver, der ikke godtgør at være Medlem af et i Landet anerkendt Trossamfund, til Skolevæsenet skal svare de til Folkekirken lovbefalede personlige Afgifter. Som saadanne per-